

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นดุณค่าในตนเองกับการจำเจียงเพื่อตนเอง
ภายในกลุ่มที่สมาร์ทิกเมืองต่อการตัดสินใจต่างกัน

นางสาว ชลีกร ชิติรัตนทรีร์

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดิลปัcasตามบันทึก

สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2541

ISBN 974-332-085-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SELF-ESTEEM AND SELF-SERVING BIASES
IN GROUPS OF DIFFERENTIAL DECISION-INFLUENCE MEMBERS

Miss Churekom Chitirattanasre

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Social Psychology
Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1998

ISBN 974-332-085-7

หัวขอวิทยานิพนธ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการจำเรียง
เพื่อความหมายในคุณที่สมាជึมเมืองไทยผลของการตัดสินใจต่างกัน¹
โดย นางสาว ฉลักษณ์ จิตวิทยาลักษณ์
สาขาวิชา จิตวิทยาสังคม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร. อรุณ พิชชาภูต

บันทึกวิทยาลัย ฯ ฟังก์ชันกรรมมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น²
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ศุภรัตน์ จิตวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. อรุณ พิชชาภูต)

.....
(ศาสตราจารย์ ดร. อรุณ พิชชาภูต)

.....
(อาจารย์ ชุมฤทธิ์ บุราวงศ์)

สถาบันวิทยบรการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ ชิติรัตนทรัพย์ : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการสำเรียงเพื่อตนเองภายในกลุ่มที่สมาชิกมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจต่างกัน (A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SELF-ESTEEM AND SELF-SERVING BIASES IN GROUP OF DIFFERENTIAL DECISION-INFLUENCE MEMBERS) อ.ที่ปรึกษา : ศ. ดร. รังษีพร วิชาชารุ , 128หน้า. ISBN 974-332-085-7.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแสดงความสำเรียงเพื่อตนของสมาชิกในกลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองสูง ปานกลาง และต่ำที่ได้รับการทดสอบว่าประสมผลสำเร็จหรือล้มเหลว โดยภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มประกอบด้วยบุคคล 4 คนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ในการทดลองเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม แยกเป็นเพศชาย 95 คน เท่ากับ 225 คน แบ่งกลุ่มทดลองเป็น 6 เงื่อนไขคือ กลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงที่ประสมผลสำเร็จ กลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงที่ประสมผลล้มเหลว กลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองปานกลางที่ประสมผลสำเร็จ กลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองปานกลางที่ประสมผลล้มเหลว กลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำที่ประสมผลสำเร็จ และกลุ่มที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำที่ประสมผลล้มเหลว แต่ละเงื่อนไขแบ่งเป็นกลุ่มปอยกลุ่มละ 4 คน ได้จำนวน 80 กลุ่ม

ผลการวิจัย พบว่า

1. กลุ่มที่ได้รับการทดสอบว่าประสมผลสำเร็จมีความสำเรียงเพื่อตนเอง, ระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่ม, แสดงความเห็นด้วยกับมติกลุ่ม, แสดงความยอมรับในความถูกต้องของเนื้อหาและประเมินความสำเร็จของงานมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการทดสอบว่าประสมผลล้มเหลวอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$)

2. เมื่อได้รับการทดสอบว่าประสมผลสำเร็จสามารถวัดคุณค่าในตนเองสูงผ่านมิติความสำเรียงเพื่อตนเอง, ระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่ม และแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเนื้อหาและประเมินความสำเร็จของงานมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการทดสอบว่าประสมผลล้มเหลวอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) แสดงความเห็นด้วยกับมติของกลุ่มและประเมินความสำเร็จของงานไม่แตกต่างจากสมาชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

3. เมื่อได้รับการทดสอบว่าประสมผลสำเร็จสามารถวัดคุณค่าในตนเองสูงผ่านมิติความสำเรียงเพื่อตนเอง, ระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่ม และแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเนื้อหาและประเมินความสำเร็จของงานมากกว่ากลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) และความเห็นด้วยกับมติกลุ่มและประเมินความสำเร็จของงานไม่แตกต่างจากสมาชิกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่ำ

4. เมื่อได้รับการทดสอบว่าประสมผลล้มเหลวสามารถวัดคุณค่าในตนเองสูงผ่านมิติความสำเรียงเพื่อตนเองและแสดงการยอมรับในความถูกต้องของเนื้อหาและประเมินความสำเร็จของงานน้อยกว่าสมาชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) ระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มและแสดงความเห็นด้วยกับมติกลุ่มมากกว่าสมาชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) และประเมินความสำเร็จของงานไม่แตกต่างจากสมาชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

5. เมื่อได้รับการทดสอบว่าประสมผลล้มเหลวสามารถวัดคุณค่าในตนเองสูงผ่านมิติความสำเร็จของกลุ่มและประเมินความสำเร็จของงานน้อยกว่าสมาชิกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) และความเห็นด้วยกับมติกลุ่มและระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มมากกว่าสมาชิกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

3970455027 : MAJOR SOCIAL PSYCHOLOGY
KEY WORD: SELF-SERVING BIASES / SELF-ESTEEM

CHUREKORN CHITIRATTANASRE : A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SELF-ESTEEM AND
SELF-SERVING BIASES IN GROUP OF DIFFERENTIAL DECISION-INFLUENCE MEMBERS.
THESIS ADVISOR : PROF. CHAIYAPORN WICHAWUT, Ph.D. 128pp. ISBN 974-332-085-7.

The purposes of this research were to study the occurrences of self-serving biases in high, medium, and low self-esteem groups which received the success or failure situations. Success and failure were manipulated by experimenter's feedback.

The participants were Rachapathra Jomkasaem undergraduate students, 95 males and 225 females. The experiment was conducted under 6 conditions: High self-esteem groups with success situation, high self-esteem groups with failure situation, medium self-esteem groups with success situation, medium self-esteem groups with failure situation, low self-esteem groups with success situation, and low self-esteem groups with failure situation. For each condition, the participants were divided into 80 groups of 4 members each.

The results of the experiment showed the followings:

1. In the success situation, participants showed more self-serving biases, identifying self-role in group achievement, agreement with group resolutions, acceptance of the accuracy of the answer, and evaluating the job importance than participants in the failure situation with statistic significance ($p<.001$).

2. High self-esteem members, in the success situation, showed more self-serving biases, identifying self-role in group achievement and acceptance of the accuracy of the answer than low self-esteem members with statistic significance ($p<.05$). There were no statistic significance in agreement with group resolutions and evaluating job importance between high self-esteem members and low self-esteem members.

3. High-influence members, in the success situation, showed more self-serving biases, identifying self-role in group achievement and acceptance of the accuracy of the answer than low-influence members with statistic significance ($p<.05$). There were no statistic significance in agreement with group resolutions and evaluating job importance between high-influence members and low-influence members.

4. High self-esteem members, in the failure situation, showed less self-serving biases and acceptance of the accuracy of the answer than low self-esteem members with statistic significance ($p<.05$), more identifying self-role in group achievement and agreement with group resolutions than low self-esteem members with statistic significance ($p<.05$). There were no statistic significance in evaluating job importance between high self-esteem members and low self-esteem members.

5. High-influence members, in the failure situation, showed less self-serving biases, acceptance of the accuracy of the answer and lower in evaluating job importance than low-influence members with statistic significance ($p<.05$), more identifying self-role in group achievement and agreement with group resolutions than low self-esteem members with statistic significance ($p<.05$).

ภาควิชา.....

สาขาวิชา.....

ปีการศึกษา.....

ลายมือชื่อนิดิต ชีรัตน์นาวีร์

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ส. สม. น.

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความเชื่อเพื่อและการเสียสละเวลาอันมีค่าอย่างมาก
ศาสตราจารย์ ดร. ชัยพร วิชาชยาส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณานี้คำปรึกษาและแนะนำ
แนวทางที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนช่วยตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำงานให้แก่ผู้
วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่มีคุณค่าจากการเขียนนี้และของอาจารย์ ผู้วิจัยรู้สึกขอบริ้งใน
ความเมตตาและความช่วยเหลือทุก ๆ สิ่งที่อาจารย์มอบให้ จึงขอทราบขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้
ณ ที่นี่

ขอทราบขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยพร อุวรรณโนน และอาจารย์ชุ่งฤทธิ์
บุราพวงศ์ ที่กรุณาตรวจสอบและให้คำชี้แนะแนวทางต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยในการปรับปรุง
และแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอทราบขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในคณะจิตวิทยาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้
แก่ผู้วิจัย

ขอทราบขอขอบพระคุณ ท่านศุภนันดีกุลระคุหาสทร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม และ
คณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ขอทราบขอขอบพระคุณ อาจารย์เกษมศรี อัศวศรีพงศธร และ ม.ศ. ดร. กัลตระ^๑
ประเสริฐวงศ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล รวมทั้งขอขอบพระคุณเจ้าน้ำที่ทุก
ท่านที่ช่วยอำนวยความสะดวกทุก ๆ ด้านแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่เก็บข้อมูล ผู้วิจัยรู้สึกขอบริ้งใน
น้ำใจของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง และผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาของสถาบันทุกท่านที่เข้าร่วมในการ
วิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณบุณฑิตวิทยาลัยที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ของผู้วิจัยทุกท่านที่เป็นกำลังใจในการทำงาน และขอขอบคุณ คุณ
บงกช นักเสียง คุณเพ็ญพิชา จันทะคาร คุณจากรุกา วงศ์ช่างหล่อ คุณอภิชญา ศุทธิสิงห์ คุณเปรมวดี
กาญจนวีระ คุณสารินี วิเศษศร คุณบรินทร์ วินทะไชย คุณวารุณ พูลสวัสดิ์และคุณศิลาพร บริบูรณ์
ที่ได้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจเชิงกันและกัน
ตลอดช่วงเวลาที่เรียนและทำวิทยานิพนธ์

ขอทราบขอขอบพระคุณ บิดา แม่ค่าของผู้วิจัยผู้เป็น하였습니다กำลังใจที่สำคัญยิ่งของผู้วิจัย
ในการทำงานและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้วิจัยเสมอมา รวมทั้งขอขอบคุณพี่และน้องของผู้วิจัยที่เคย
เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยตลอดการทำงานครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๕
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กติกากรรมประจำ.....	๗
สารบัญ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๐
สารบัญภาพ.....	๑๑
บทที่	
   1 บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปညหा.....	๑
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๓
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	๒๓
ขอบเขตของการวิจัย.....	๒๓
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๓
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๕
สมมติฐานการวิจัย.....	๒๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๓๐
   2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	๓๑
กลุ่มตัวอย่าง.....	๓๑
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๒
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๓๙
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๔๒
   3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๔๓
   4 อภิป�ายผลการวิจัย.....	๘๑
   5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	๘๗
รายการอ้างอิง.....	๙๒
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	๙๙
ภาคผนวก ข.....	๑๐๓
ภาคผนวก ค.....	๑๐๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ๔.....	109
ภาคผนวก ๕.....	111
ภาคผนวก ๖.....	114
ภาคผนวก ๗.....	116
ภาคผนวก ๘.....	117
ภาคผนวก ๙.....	118
ประวัติผู้เขียน.....	128

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ รั้นปีและคณะ (จำนวน 116 คน).....	31
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ รั้นปีและคณะ (จำนวน 320 คน).....	32
3 องค์ประกอบและจำนวนชี้อักษรทางของมาตรฐานการตรวจค่าในตัน เองที่ใช้ในชั้นพัฒนามาตร.....	34
4 องค์ประกอบและจำนวนชี้อักษรทางของมาตรฐานการตรวจค่าในตัน เองที่ใช้ในการทดสอบ.....	36
5 ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t ของชี้อักษร ตาม 5 ข้อที่ใช้ในการคำนวณหาค่าคะแนนความสำเร็จเพื่อตัด合一.....	44
6 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สนับสนุนระหว่างชี้อักษรตามแต่ละข้อ กับผลรวมของชี้อักษรตาม 5 ข้อ (Corrected Item-total Correlation) ที่ใช้ในการคำนวณหาค่าคะแนนความสำเร็จเพื่อตัด合一.....	45
7 ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t ของ คะแนนความสำเร็จเพื่อตัด合一เมื่อได้รับการเฉลยที่ต่างกัน.....	46
8 ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F การ เปรียบเทียบพหุคุณและค่าสถิติ F ของการทดสอบการรีนัยกัน (Interaction) ของคะแนนความสำเร็จเพื่อตัด合一 ระหว่างการให้คุณ ค่าในตันของและการเฉลย.....	47
9 ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F การ เปรียบเทียบพหุคุณและค่าสถิติ F ของการทดสอบการรีนัยกัน (Interaction) ของคะแนนความสำเร็จเพื่อตัด合一 ระหว่างอันดับการ มือที่ผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและการเฉลย.....	49
10 ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F การ เปรียบเทียบพหุคุณของคะแนนความสำเร็จเพื่อตัด合一 เมื่อเปรียบเทียบ ระหว่างสมาชิกที่ให้คุณค่าในตันของระดับเดียวกันที่มีชันตับการมี อิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเฉลยที่ต่างกัน.....	51
11 ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t ของ ตัวแบบตาม เมื่อได้รับการเฉลยที่แตกต่างกัน.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F กว่า เปรียบเทียบพหุคุณและค่าสถิติ F ของกราฟทดสอบการขึ้นแก่กัน ^(Interaction) ของตัวแปรตาม ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและ การเขสຍ.....	57
13	ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F กว่า เปรียบเทียบพหุคุณและค่าสถิติ F ของกราฟทดสอบการขึ้นแก่กัน ^(Interaction) ของตัวแปรตาม ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัด สินใจของกลุ่มและการเขสຍ.....	62
14	ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F กว่า เปรียบเทียบพหุคุณของกราฟบุนทนาทของตนต่อผลงานของกลุ่ม เปรียบเทียบระหว่างสมาชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองและตัวเดียวกันที่ มีอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการ เขสຍที่ต่างกัน.....	68
15	ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F กว่า เปรียบเทียบพหุคุณของความเห็นตัวยังกับมติกลุ่ม เปรียบเทียบระหว่าง สมาชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองและตัวเดียวกันที่มีอันดับการมีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเขสຍที่ต่างกัน.....	72
16	ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F กว่า เปรียบเทียบพหุคุณของกราฟย้อมรับในความถูกต้องของเขสຍ เปรียบเทียบ ระหว่างสมาชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองและตัวเดียวกันที่มีอันดับการมีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเขสຍที่ต่างกัน.....	75
17	ค่ามัธยมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ F กว่า เปรียบเทียบพหุคุณของกราฟประเมินความสำคัญของงาน เปรียบเทียบ ระหว่างสมาชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองและตัวเดียวกันที่มีอันดับการมีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเขสຍที่ต่างกัน.....	78
18	ผลกราฟทดสอบสมมติฐาน.....	82

สารบัญตารางในภาคผนวก

ตาราง	หน้า
ก ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายชื่อของมาตรฐานตัวแปรที่มีค่าในตนเองโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สมสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดตามมาตรา (Corrected Item-total Correlation) และจำแนกกรุ่มสูง-กรุ่มต่ำด้วยค่าสถิติ t ($n=116$ คน).....	103
ก ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายชื่อของมาตรฐานตัวแปรที่มีค่าในตนเองโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สมสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดตามมาตรา (Corrected Item-total Correlation) และจำแนกกรุ่มสูง-กรุ่มต่ำด้วยค่าสถิติ t ($n=320$ คน).....	109
ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนความ สำเร็จเพื่อตนเอง ระหว่างการให้คุณค่าในตนเองและการเฉลย.....	118
ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนความ สำเร็จเพื่อตนเอง ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกรุ่ม และการเฉลย.....	118
ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนความ สำเร็จเพื่อตนเอง ระหว่างการให้คุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจของกรุ่มและการเฉลย.....	119
ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของภาระบุบทบาทของ ตนต่อผลงานของกรุ่ม ระหว่างการให้คุณค่าในตนเองและการเฉลย.....	120
ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของภาระบุบทบาทของ ตนต่อผลงานของกรุ่ม ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกรุ่ม และการเฉลย.....	120
ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของภาระบุบทบาทของ ตนต่อผลงานของกรุ่ม ระหว่างการให้คุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจของกรุ่มและการเฉลย.....	121
ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของความเห็นด้วยกับมติกกรุ่ม ระหว่างการให้คุณค่าในตนเองและการเฉลย.....	122
ก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของความเห็นด้วยกับมติกกรุ่ม ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกรุ่มและการเฉลย.....	122

สารบัญตารางในภาคผนวก (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ภ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางของความเห็นด้วยกันมติกثุ่ม ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่ม ^{และกาเรชลย.....}	123
ภ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของกาารยอมรับในความถูก ^{ต้องของเชลย ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและกาเรชลย.....}	124
ภ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของกาารยอมรับในความถูก ^{ต้องของเชลย ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและ^{กาเรชลย.....}}	124
ภ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของกาารยอมรับในความถูก ^{ต้องของเชลย ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพลต่อการ^{ตัดสินใจของกลุ่มและกาเรชลย.....}}	125
ภ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของกาารประเมินความสำคัญ ^{ของงาน ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและกาเรชลย.....}	126
ภ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของกาารประเมินความสำคัญ ^{ของงาน ระหว่างอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและกาเรชลย..}	126
ภ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของกาารประเมินความสำคัญ ^{ของงาน ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง อันดับการมีอิทธิพลต่อการตัด^{สินใจของกลุ่มและกาเรชลย.....}}	127

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1 ภาพแห่งแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของร้อยละความทั้ง 5 ชั้น เมื่อได้รับการเรียนที่ต่างกัน.....	44
2 ภาพเส้นแสดงค่าคะแนนความสำเร็จของเพื่อนของ จำแนกตามการเรียนคุณค่าในรายของและภาระโดย.....	48
3 ภาพเส้นแสดงค่าคะแนนความสำเร็จของเพื่อนของ จำแนกตามอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและภาระโดย.....	50
4 ภาพเส้นแสดงค่าคะแนนความสำเร็จของเพื่อนของ เปรียบเทียบระหว่างสมาชิกที่เน้นคุณค่าในรายของระดับเดียวกันที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเรียนที่ต่างกัน.....	54
5 ภาพแห่งแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของตัวแบบประเมิน เมื่อได้รับการเรียนที่ต่างกัน.....	56
6 ภาพเส้นแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของภาระบานาหางของตนต่อผลงานของกลุ่ม จำแนกตามการเรียนคุณค่าในรายของและภาระโดย.....	60
7 ภาพเส้นแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของความเห็นด้วยกับมติกลุ่ม จำแนกตามการเรียนคุณค่าในรายของและภาระโดย.....	60
8 ภาพเส้นแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของภาระของรับในความถูกต้องของเขตราย จำแนกตามการเรียนคุณค่าในรายของและภาระโดย.....	61
9 ภาพเส้นแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของภาระเปลี่ยนความสำคัญของงาน จำแนกตามการเรียนคุณค่าในรายของและภาระโดย.....	61
10 ภาพเส้นแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของภาระบานาหางของตนต่อผลงานของกลุ่ม จำแนกตามอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและภาระโดย.....	66
11 ภาพเส้นแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของความเห็นด้วยกับมติกลุ่ม จำแนกตามอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและภาระโดย.....	66
12 ภาพเส้นแสดงค่ามัธยมเลขคณิตของภาระของรับในความถูกต้องของเขตราย จำแนกตามอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและภาระโดย.....	67

สารบัญแผนภาพ (ต่อ)

แผนภาพที่	หน้า
13 ภาพเส้นแสดงค่ามัชณิเดชคณิตของภาพประเมินความสำคัญของงาน จำแนกตามอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มและ การเขยรย.....	67
14 ภาพเส้นแสดงค่าการระบุบทบาทของตนต่อผลงานของกลุ่มเปรียบเทียบระหว่างสมารชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองระดับเดียวกันที่มีอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเชลยที่ต่างกัน.....	71
15 ภาพเส้นแสดงค่าความเห็นด้วยกันมติกลุ่มเปรียบเทียบระหว่าง สมารชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองระดับเดียวกันที่มีอันดับการมีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเชลยที่ต่างกัน.....	74
16 ภาพเส้นแสดงค่าการยอมรับในความถูกต้องของเชลยเปรียบเทียบระหว่าง สมารชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองระดับเดียวกันที่มีอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเชลยที่ต่างกัน.....	77
17 ภาพเส้นแสดงค่าการประเมินความสำคัญของงานเปรียบเทียบระหว่าง สมารชิกที่เห็นคุณค่าในตนเองระดับเดียวกันที่มีอันดับการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มต่างกัน เมื่อได้รับการเชลยที่ต่างกัน.....	80

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย